

Sygn. akt V U 90/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołań W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 27 listopada 2017 r. i 23 stycznia 2018 r.

znak (...)

I. zmienia decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 27 listopada 2017 r. i 23 stycznia 2018 r., znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy W. S. prawo do emerytury od dnia 22 listopada 2017 roku,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz wnioskodawcy kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Krzysztof Głowczyński

Sygn. akt VU 90/18

UZASADNIENIE

Decyzjami z dnia 27 listopada 2017 r. i z dnia 23 stycznia 2018 r., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił W. S. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze określonych w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, bowiem na dzień 1 stycznia 1999 r. nie został udowodniony wymagany 15 letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, tj. pracy o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Jednocześnie do stażu pracy w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił okresu zatrudnienia wnioskodawcy w (...) od 14 września 1977 r. do 31 stycznia 1994 r. ponieważ charakter pracy wskazany w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze nie został określony ściśle według właściwego wykazu, działu i pozycji rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Poza tym, na dzień 01 stycznia 1999r. wnioskodawca udowodnił 24 lata, 11 miesięcy i 29 dni wobec 25 lat wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych. Jednocześnie Oddział ZUS nie uznał do stażu pracy ogółem zatrudnienia w 1973 r., ponieważ w przedłożonej kartotece wynagrodzeń brak innych W. S. danych identyfikacyjnych oraz informacji o okresie zatrudnienia, wymiaru czasu pracy, a ponadto w przedłożonych do celów rentowych dokumentów nie wynika, że w 1973 r. wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu.

W odwołaniach od powyższych decyzji W. S. wniósł o ich zmianę poprzez przyznanie prawa do emerytury od dnia 22 listopada 2017 r. W uzasadnieniu wskazał, że w szczególnych warunkach pracował w okresie od 14 września 1977 r. do 31 stycznia 1994 r. (16 lat i 4 miesiące), wykonując w ramach zatrudnienia w (...) sp. z o.o. prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie A, dział XIV, poz. 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Prace te wykonywał pracując na stanowisku murarz-tylnik.

Domagając się zaliczenia do okresów składkowych i nieskładkowych okresu pracy w 1973 r., w ramach Ochotniczych Hufców Pracy, w Przedsiębiorstwie (...) w L. wnioskodawca podał, iż OHP zostały powołane uchwałą nr 201 Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1958 r. i ich działalność polegała na tworzeniu ich uczestnikom możliwości uzupełnienia wykształcenia oraz zdobycia kwalifikacji zawodowych .

W odpowiedzi na odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. S., urodzony w dniu (...), nie przystąpił do OFE oraz w świetle zaskarżonej decyzji na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił 24 lata, 11 miesięcy i 29 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(o k o l i c z n o ś c i b e z s p o r n e)

W okresie od 14 września 1977 r. do 31 stycznia 1994 r. W. S. pracował w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. i w czasie tego zatrudnienia wykonywał prace budowlano-remontowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są w szczególnych warunkach. Wymienione prace wykonywał pracując jako murarz pieców przemysłowych na takich obiektach Huty (...) jak wydziały elektrorafinacji miedzi, przygotowania wsadu, ciągłego odlewu miedzi, metalurgicznym i elektrociepłowni. Na wszystkich tych wydziałach jako podstawowe wykonywane są prace w szczególne warunki. Prace remontowe ubezpieczony wykonywał podczas pracy wymienionych wydziałów w ruchu ciągłym. Na obiektach (...) wnioskodawca prace wykonywał na wydziale, na którym odlewano żeliwo. Sporadycznie ubezpieczony wykonywał prace dekarza, także na obiektach Huty (...)

d o w ó d: akta osobowe,

zeznania świadków: R. C., k. 40v.,

M. K., k. 40v.-41,

wyjaśnienia ubezpieczonego, k. 41.

W 1973 r. W. S. był junakiem OHP w Hufcu mieszczącym się w L. przy ul. (...) i pracował w Przedsiębiorstwie (...), w którym wykonywał prace budowlane przy wznoszeniu obiektów rolniczych. Prace te wykonywał pracując po 8 godzin dziennie.

D o w ó d: wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 41.

W kolejnych miesiącach 1973 r. W. S. przepracował: w styczniu 129, lutym 176, marcu 86, kwietniu 76 i maju 168 dniówek, uzyskując wynagrodzenia w kwotach: 387 zł, 528 zł, 258 zł, 228 zł i 504 zł.

d o w ó d: kartoteka płac, k. 10 akt emerytalnych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1. Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmieciu. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż wnioskodawca nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, wiek emerytalny, o którym mowa w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze osiągnął w dniu (...), zaś na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił ponad 24 lata, 11 miesięcy i 29 dni stażu ubezpieczeniowego, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej.

Kwestią sporną pomiędzy stronami było natomiast ustalenie, czy W. S. spełniał pozostałe warunki niezbędne do nabycia prawa do emerytury. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wywodził bowiem, iż na dzień 1 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie wykazał żadnego okresu pracy, o której mowa § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego

1983 r., a także nie wykazał według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. okresu składkowego i nieskładkowego w minimalnym wymiarze 25 lat. Wnioskodawca argumentował natomiast, iż decyzja organu rentowego jest niezgodna ze stanem faktycznym, bowiem prace w warunkach szczególnych w wymiarze umożliwiającym nabycie prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym wykonywał w okresie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. od 14 września 1977 r. do 31 stycznia 1994 r., zaś z okresem pracy w OHP posiada wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

W ocenie Sądu uzasadnione jest stanowisko wnioskodawcy. W pierwszej kolejności należało wskazać, że w dniu 08 stycznia 1996 r. zakład pracy wydał wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, z którego wynikało, iż w okresie od 14 września 1977 r. do 31 stycznia 1994 r., będąc zatrudniony na stanowisku murarz-tylnik wykonywał prace budowlano-remontowe i budowlano-montażowe na oddziałach będących w ruchu, wymienione w wykazie A, Dział XIV, poz. 25, załącznika nr 1 do zarządzenia Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego,

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach i w szczególnym charakterze.

Wskazać należy również, iż świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych nie ma mocy wiążącej dla sądu, bowiem nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., a jedynie stwarza domniemanie i podstawę do przyjęcia, że okres pracy w nim podany jest okresem pracy w warunkach szczególnych, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy emerytalnej. Tym samym treść świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach podlega weryfikacji zarówno w toku postępowania administracyjnego przed organem rentowym, jak i w toku postępowania sądowego przed sądami ubezpieczeń społecznych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 15 marca 2013r., sygn. akt III AUa).

Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd ustalił, że w okresie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. od 14 września 1977 r. do 31 stycznia 1994 r. wnioskodawca w ramach obowiązków murarza-tylnika wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace remontowe na wydziałach Huty (...) oraz (...), na których jako podstawowe wykonywane są prace w szczególnych warunkach. Prace te wykonywał bowiem stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na wydziałach, w ruchu ciągłym, w których jako podstawowe wykonywane są prace w szczególnych warunkach. Sporadycznie wykonywał także kwalifikowane jako wykonywane w szczególnych warunkach prace dekarские, wymienione w wykazie A, dział V, poz. 9. W świetle stanowiska pełnomocnika organu rentowego niesporna jest okoliczność, że wnioskodawca wykazał wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W przekonaniu Sądu mający ukończone 15 lat życia wnioskodawca był pracownikiem młodocianym w rozumieniu art. 1 ustawy z dnia 02 lipca 1958 r. o nauce zawodu, przyuczeniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy (Dz.U. Nr 45, poz. 226) i wykazał w miesiącach luty i maj 1973 r. okres składkowy związany z zatrudnieniem w Przedsiębiorstwie (...)w L., w ramach OHP. W 1973 r. minimalne wynagrodzenie stanowiła kwota 1.000 zł. Zatem w świetle zebranego materiału dowodowego, wobec osiągnięcia we wskazanych wyżej miesiącach kwot 528 zł i 504 zł, wnioskodawca udokumentował fakt zatrudnienia w wymiarze nie niższym niż 1/2 czasu pracy. Miesiące te są zatem okresami składkowymi w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Należy przy tym zauważyć, iż kserokopię karty wynagrodzeń wnioskodawcy wystawiło Biuro (...)Urzędu (...) we W. Delegatura w L. i kserokopię tę potwierdziło. Brak poza imieniem i nazwiskiem wnioskodawcy innych jego „... danych identyfikacyjnych ...” w przekonaniu Sądu nie dyskwalifikuje wartości dowodowej karty wynagrodzeń, szczególnie że figuruje w niej nazwisko (...)nie jest powszechnie spotykane. Poza nazwiskiem w karcie wynagrodzeń figuruje także imię jakie nosi

wnioskodawca. W powiązaniu zatem z wyjaśnieniami W. S. nie może budzić wątpliwości fakt wykonywania przez niego w lutym i maju 1973 r. pracy w wymiarze co najmniej 1/2 etatu. Podniesiony w odpowiedzi na odwołanie argument, że w kwestionariuszu osobowym wnioskodawca podał, że był na utrzymaniu rodziców w okresie od 1973 r. do 01 stycznia 1974 r. oraz, że w aktach kapitału początkowego okres zatrudnienia rozpoczyna się od 02 stycznia 1974 r. w przekonaniu Sądu nie dowodzi, że w określonym kartą wynagrodzeń okresie wnioskodawca nie pracował. Przede wszystkim bowiem jest to jego pierwszy i przy tym krótki okres jego pracy sprzed 45 lat. Poza tym, kwestionariusz osobowy wnioskodawca sporządził w dniu 11 lipca 2001 r., w czasie gdy nie dysponował żadnym dowodem zatrudnienia w 1973 r. Nie dziwi zatem treść kwestionariusza osobowego, w którym ubezpieczony podał tylko te okresy zatrudnienia, które dokumentował świadectwami pracy.

Uwzględniając zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz powyższe rozważania Sąd uznał, że W. S. nie tylko wykonywał prac w szczególnych warunkach w wymaganym wymiarze 15 lat ale także wykazał wymagany okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze nie niższym niż 25 lat i tym samym spełnia wszystkie przesłanki warunkujące prawo do emerytury określonej przepisami art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej.

(...)

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p. c. i § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 507 ze zm.).